

BABA ADAM: AHMET BİLGİN

Prof. Dr. Remzi Fındıklı*

Dostluk, Tanrının insana verdiği en iyi ve değerli armağandır. (Çiçero)

Hayat, bir hikayedir, bir insanı sevmek de onun güzel hayat hikayesini severek yazmaktır. Ahmet Bilgin dostumuz, görevi süresince yaptığı çok güzel ve hayırlı işlerle öyküsü yazılmaya değer verimli bir hayat sergilemiştir.

Değerli dostum ve meslektaşım Ramazan Çağlayan'ın "Ahmet Bilgin Hoca için bir armağan hazırlıyoruz, siz de birkaç sayfalık bir hatırat kaleme alabilir misiniz" mesajı üzerine kadim dost Ahmet Bilgin Hoca için mütevazı birkaç satır karalamayı bir vefa borcu bildim. Ancak, Ahmet Bilgin gibi çok meziyetleri ve renkli bir kişiliği olan bir alimi birkaç satırla anlatmak mümkün değildir.

Evvela, değerli dostumuz Ahmet Bilgin Hocamız için böylesine güzel vefa örneği olarak gördüğüm armağan hazırlamayı düşünüp planlayan sadakatli dostları bu ince ve nazik düşüncelerinden dolayı tebrik ediyorum. Bilindiği gibi dostluk, bir tür armağan oyunudur. Armağan yazmak ise, emektar hocalara güzel bir jest yapmak, onun hatıralarını canlı tutmak, hayırla yad etmek, sevindirmek, onurlandırmak ve mutlu etmek için verilen manevi bir hediyedir. Ahmet Bilgin dostumuz da uzun yıllar hizmet verdiği kurumun hazırlayacağı böyle bir hatıra armağana ziyadesiyle layıktır.

Prof. Dr. Ahmet Bilgin ile ilk tanışmamız, 80'li yıllarda Devlet Planlama Teşkilatında çalışan çok değerli dostum merhum Mustafa Şirin vasıtasıyla olmuştur. O yıllarda Ahmet Bilgin, DPT'de Mustafa Şirin ile aynı dairede beraber çalışıyordu. Ahmet Bilgin Hoca ile iyi ki tanışmışız. Gerçekten, böylesine ilim ve sevgi dolu biriyle tanışmak önemli bir kazanç oldu ve her zaman kendisinden feyz alıp istifade ettim. Bilginle dost olmak da makbul ve müreccaktır. İşte o senelerde başlayan bu güzel tanışmamız yıllarca hız kesmeden tazelenerek devam ediyor. Eskiler, "Kitapların yenisi, dostların da eskisi makbuldür" derler. Önemli olan dostlukları aralıksız sürdürebilmektir Ahmet

İnsanlar, öteden görüşüp tanıştıkları kişilerle arkadaş; birbirini anlayıp anlaşılabildikleri kişilerle dost, birlikte ağlaşıp gülüşebildikleri kişilerle de kardeş olurlarmış. Biz de muhterem Ahmet Bilgin Hoca ile ilk tanışmamızla birlikte hem arkadaş, hem dost, hem de kardeş olduk.

* Aksaray Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü Öğretim Üyesi

Ahmet Bilgin ile kurduğumuz dostluk, bana Tillo'da medfun bulunan İsmail Fakirullah'ın türbesinin giriş kapısındaki şu veciz ibareyi hatırlattı:

“Anlarsa beni, uzağım yakınımdır. Anlamazsa beni, yakınım uzağımdır.”

Dostluk için önemli olan karşılıklı anlayış ve sevgidir. Dostluklar, bir anlamda ağaçlara benzer. Bir ağacın boyunun ne kadar uzun ve yüksek olması önemli değil, esas olan ağacın köklerinin derin ve uzun olmasıdır. Çünkü ağaçlar dallarından değil, köklerinden ve çillerinden beslenir. Köklerinden yeterli su alıp beslenmezse ağaçlar büyüyemez ve sonuçta kururlar. Bunun gibi, dostlukların kökü ne kadar uzun ve temelleri ne kadar sağlam ise, bir geçmişe dayanırsa, kıymeti ve değeri o kadar fazla ve güçlü olur. Gerçekten dostluklar uzayıp eskidikçe kıymetlenip değerlendirirken, aşk uzadıkça kabak tadı verir.

Ağaçların köklerinden su ile beslendiği gibi, dostluklar da karşılıklı ilgi, sevgi, yardımlaşma ve fedakarlıklarla beslenir. Kaldı ki, ağaç yapraklarıyla, insan da fedakâr dost ve dostluklarıyla güzeldir. Böyle sevgi ve fedakarlıklar üzerine kurulan dostluklar zamanla güçlenirken dostlar da adeta birbiriyle özdeşleşir. Öyle ki, insanlar, sevdiği bir dostunun varlığının tiryakisi, yokluğunun da tiryakisi olur. Sevgi ve anlayışa dayanan böylesine güzel dostlukları aralıksız sürdürebilmek büyük bir başarıdır.

Kişi, dostunun yolu üzerine olduğundan kendisi ile dostluk kurulacak kişiler çok önemlidir. Çünkü, kargalar ile dost olanın yeri, pis kokan çöplük, bülbüller ile dost olanların yeri ise, gül kokan güllüktür. Onun için gül kokan bülbüllerle dostluk kurmak gerekir. Bu anlamda bir ilim deryası olan Ahmet Bilginle dost olmak, yalnız gül, bilgi, ilgi ve sevgi koklamak demektir.

Ahmet Bilginle 40 yıla varan dostluk ve güzel hatıralar, satırlarla değil, ancak sadırlarla (gönül dili) ile ifade edilebilir.

Ahmet Bilgin, sıra dışı bir insan, ama sıradan yaşayan mütevazı bir kişidir. Belediye Başkanlığı yaptığı Diyarbakır halkı arasında “Molla Ahmet” olarak bilinen Ahmet Bilgin, profesör kariyerine sahip bir akademisyen, öğretim üyesi, hukukçu, ilahiyatçı, bürokrat, idareci ve siyasetçi olmanın ötesinde bir “baba adam”dır. Baba adam, yardıma ihtiyaç duyan kimselere yardım eden, iyi yürekli, hoşgörülü ve olgun insan demektir. Gördüğüm kadarıyla Ahmet Bilgin, herkese babalık yapan, sorun çözen, iş bitiren bir hal merciidir. Gerçekten dostları için her türlü maddi ve manevi yardımı esirgemeyen, iş bitiren ve yapıcı bir özelliğiyle müstesna bir şahsiyettir.

Ahmet Bilgin ile, yıllarca Ankara'da cuma akşamları üst düzey bürokratlar ve akademisyenlerin dostların evlerinde yapılan Kur'anı Kerim sohbetlerine katıldık. Ahmet Bilgin hocamız derin İslami bilgisi ve Arapçaya olan engin vukufu ile ayetleri yorumlamış ve Kur'anı anlamamıza çok katkıda bulunmuştur. Bu bakımdan kendisine çok müteşekkirimiz.

Diyarbakır Belediye Başkanı olduğu dönemde bile bu cuma sohbetlerini ihmal etmeyen Ahmet Bilgin, toplantıya her gelişinde mutlaka Diyarbakır meşhur burma tatlısı olmak üzere, bölgeye özgü bazı hediyeler getirip bizlere ikram etmiştir.

Ahmet Bilgin, belediye başkanlığından sonra Kızılay'daki özel çalışma bürosunu adeta bir dershaneye çevirip haftada bir akşam geniş katılımlı tefsir dersleri yaparak katılımcılara çok faydalı bilgiler vermiştir. Cömertliği ile tanınan seven Hocamız, ders bitiminde katılanlara yiyecek ve içecek ikramında bulunurdu. Bir başka deyişle, bürosundaki sohbete katılanların ilimle kafalarını, nezaket ve anlamlı şiirleri ile kalplerini, ikramları ile de karınlarını doydurmuştur.

Polis Akademisi başkanlığım döneminde Ahmet Bilgini yüksek lisans öğrencilerimize hukuk dersleri vermesi için Akademiye davet ettim. Kendisi davetimi kabul ederek Polis Akademisinde yüksek lisans yapan hâkim ve savcılara çok verimli hukuk dersleri vermiştir.

Diğer taraftan, Polis Akademisinden yaş haddi dolayısıyla emekli olunca bu sefer Ahmet Bilgin bana dekanı olduğu Kırıkkale Üniversitesi Hukuk Fakültesinde ders verdi. Bir dönem boyunca haftada bir gün hocam ile Kırıkkale'ye gidip geldik, hukuk fakültesinde ders verdik. Bu dersler esnasında Ahmet Bilgin'in Fakültedeki derslerine katılımın çok yüksek olduğunu, hocanın hocalık misyonunu çok iyi ve cesaretle kullandığını, derslerin heyecanlı ve verimli geçtiğini bizzat, gözlemlerim. Bu arada hocamla beraber doktora jürilerine katıldım.

Prof. Ahmet Bilgin, yaş haddi dolayısıyla çalıştığı Kırıkkale Üniversitesi Hukuk Fakültesi dekanlığından kanun gereği emekli oldu. Ancak, Hocamız eskilerin “hocanın emeklisi olmaz, rahmetlisi olur” esasına uyarak hocalıktan emekli olmayıp yalnız görev yerini değiştirmiş ve bir vakıf üniversitesinde hocalık ve irşad görevini sürdürmektedir. Hocamıza yeni görevinde başarılar, afiyetler, sağlıklı ve uzun ömürler dilerim.

Dostlar vardır seni “**keşkeler**”e boğdurur! Öyle dostlar da vardır ki; “**iyikiler**” ile senin gözlerini doldurur!

Göz ve gönül dolduran kadim dost, Ahmet Bilgin hocam, siz iyi ki varsınız.